

Lizák Pálma:

Az esztergomi csonka híd

Mogorván áll sorsára hagyva
A csonka híd és pillérei,
Várva jobb időket néz távolabbra
Míg gyűlnek az építés fillérei.

Egykor népeket tépett szét gonosz erő
Összekötni volt kísérlet számos,
De reméljük nincs messze az idő
Mikor nem állít meg a vámos.

A közeli szigeten, szép új Zenedében
Festőké, zenészeké a tábor,
Hol elmerülnek a természet művészetében
S alkotnak övéiktől távol.

Oh Művészet! Adj erőt kezünkbe
Adj ihletet tollunknak,
Hogy a gondolat – mi jut eszünkbe –
Méltón szóljon honunknak.

Add, hogy porig omoljon – feledve mi múlt
Az „emberfaló szörny” torz emlékműve,
Jöjjön művelt új csapat – mely nem elfogult
S teremtsen békét egy új HÍD remekműve.

Óh Művészet! Adj hatalmat a gonosz felett,
Hogy úr legyen a szépség és harmónia,
Segítsd, hogy a népek összeférjenek
S kórusban szóljon a béke-szimfónia.

Esztergom 1999.